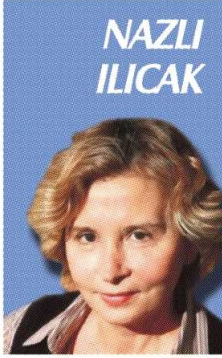

Kadın komutanlar ve çağdaşlık

Hürriyet gazetesi yazarı Cüneyt Ülsever, "10 yıl sonra Türkiye'nin hali ne olacak?" sorusunu cevaplandırırken, "Genelkurmay Başkanı'nın eşi başörtülü olabilir" ihtimalini dile getiriyor. Evvelki gün Reha Muhtar'ın CNN Türk'teki programında, bu tesbitini, bir **tehlile işaret** olarak yapmadığını, sadece, bir varsayım gibi ifade ettiğini belirtti.

NAZLI
ILICAK

yüzbaşı Bilgehan Bülbul de diploma aldı.

Bir ülkeye çağdaşlık, generalin eşinin başı açık diye gelmez. Bence devletler, kadına verdiği önem ile çağdaş olur. Bu açıdan baktığımızda, maalesef Türkiye'yi pek ileri noktada göstermiyor.

İster başı açık, ister

örtülü olsun, yapılması gereken **kadının önünün açılmasıdır; kadına değer verilmesidir**. Sivil ya da askeri bürokraside, hanımların önü hep kapalı. Başların kapalı olup olmadığıyla uğraşmaktan, bu gerçeğe yeterince eğilemedik. Siyaset, daha ziyade bürokrasiden beslendiğine göre, yüksek mevkilere gelemeyen kadınların, politikada da, erkeklerden geri kalmasından doğal ne olabilir?

Evet nasıl bir Türkiye? Çok sayıda kadının vali, müsteşar ve komutan olduğu bir Türkiye hayal ediyorum. Bilmiyorum fazla iyimser miyim?

Sorun Baykal mı?

Kriz, Türkiye'yi "teğet" geçmedi; ağır vurdu. İşsizlik % 12.5'a çıktı. Şubat ayında ihracat, bir önceki aya göre % 35 oranında geriledi. Dolar 1.73 rekorunu kırdı.

Bütün bunlara rağmen, AK Parti, mahalli seçimlerde kendisine % 50 hedefini koydu. Üstelik kamuoyu araştırmaları da, bunca ekonomik sıkıntıya rağmen, oyların fazla gerilemediğini gösteriyor. Herkes birbirine soruyor: "**Neden böyle?**"

Mahalli idarelerdeki başarı, bu neticeleri kısmen izah edebilir. Bence, AK Parti'nin şansı, CHP. Bu partinin oyu, % 20'nin üzerine çıkmıyor ve ciddi bir alternatif oluşturamıyor. Bazı medya kuruluşlarında "**AK Parti % 47'yi aşarsa ne olur?**" sorusu soruluyor. Herkesin farklı bir tahmini var. Kimi, "**İstikrar devam eder, değişim sürer**" diyor; kimi, "**Tayyip Erdoğan'ın güçlenmesinin, daha otoriter bir idareye yol açacağını**" dile getiriyor. Bence farklı bir soru daha sorulabilir: "**CHP'nin oyu gene % 20 civarında kalırsa ya da altına düşerse ne olur?**"

Acaba Deniz Baykal, AK Parti'ye bir alternatif doğsun diye, koltuğunu bırakır mı? İsmet Paşa ile iktidara gelemeyen CHP, Ecevit ile geniş kitlelerin desteğini almıştı da. Bir hatırlatalım dedik.

Ufuk Güldemir ve av

Seyh Edebali, Osman Gazi'ye nasihat ederken şöyle demişti: "**İnsanlar vardır şafak vaktinde doğar, akşam ezanında ölürlür.**"

10 Haziran 2007'de kaybettiğimiz gazeteci arkadaşımız Ufuk Güldemir ise, hem gönüllerde, hem zihinlerde derin izler bırakmayı başarabilen, çok değerli bir meslektaşımızdı. Kardeşi Şafak Okaygün ve eşi Gaya Güldemir, onun av anılarını kitaplaştırdı. "**Bir tu-tam ömrün kaldı**" diyen doktorlara inat, en büyük hobisi olan avlanmaktan vazgeçmeyen cesur ve kararlı bir Ufuk Güldemir portresiyle karşılaşıyoruz. Kitapta, avladığı muhtelif hayvanlardan söz ediyor Ufuk. Ama ilk yazısı, "**Kanser avı**", insanın içine oturuyor. Herhalde sevgili karısı Gaya, bu satırları okurken, ne kadar acı çekmiştir.

"**Kanser avı: İlk kez bir mayıs akşamında gördüm onu; korkunçtu. Silâh kasama bir göz at-**

tım, hangi silâhla onu avlayabilirim diye. Kasamda, 7 ayrı çapta mavzer vardı. Hiçbiri onu avlayabilecek kalibrede değildi... Nasıl ki somon erkekleri, çiftleşme öncesi vücutlarını bir silâha çeviriyor, ben de vücudumu bir silâha çevirmeliyim. Kollarım bir men-gene, gözlerim bir dürbün, göğsüm manda gönü, ellerim bir pençe... O kadar sinsiydi ki, kendisini göstermedi bana yıllarca. Sinsice saklanmıştı gölgelikleri-

ne vücudumun ve aniden kafasını kaldırdı bir mayıs akşamı saldırmak için üstüme. Tek çare vardı; zehirllemeliydim kendi vücudumu. Eğer zehirlersem ben kendimi, onu da avlayacaktım. MD Anderson'daki rehberim dedi ki: 'Sadece birkaç ay zamanın var. Ve sadece 4 trofe avlayabilirsiniz' Saydım, biri pankreasının kuyruğunda, 3'ü de karaciğerimde, toplam 4 tümör vardı, kanserli trofe. Hayatımın avıydı bu, en heyecanlısı, en tehlikelisi ve ölümcül olanı. Bir damla yaş süzüldü. Gözyaşı damlası, bir kurşun. İtikat silâh. Sevgi barut. Yumruk boğazımda, haykırıyorum. Ben kanseri astım duvarıma."

Evet; Ufuk'u çok erken yaşta kaybettik ama o, şafak vakti doğup, akşam ezanında ölenlerden, rüzgârda savrulup gidenlerden olmadı. O, bizimle kaldı.